

Те пееха за Сватбата на Царския Син.

И аз ги слушах.

То бе музика на богове — и тъмни, звънтящи слова на сфинкс.

И аз ги слушах.

Николай Райнов, Богомилски легенди

Трудно човек може да

ръка, записани в песн

музика и танци.

Всъщност музикалните упражнения и свещените песни заемат важно място в духовните школи, и Богомилите не правят изключение – за „танци и бесовски песни” при тях споменава и любимият

За него през 1849 г. Юрий Венелин пише:

А Боян, по-малкият от тях (от другите синове на цар Симеон – бел. авт.), предпочете да живее к

В руския епос „Слово о полку Игореве” от XII век, той е наречен славей на старото време и внук

Да си спомним за старите времена, да отдадем прослава на мъдрия Боян, на прославения киевски

Като изключим фактът, че Боян е бил руски помешчик, двата

документа ясно споменават за музикалния талант и занимания на първия сред богомилите.

Княз Бенеамин вплита музиката като основна част в богомилското учение, и освен като практик

В богомилския апокриф „Видението на Исая” четем:

После ме възведе на онова, което е над твърдта и което е първото небе... Онези, които седяха
И пак ме възведе на второто небе... Видях там, както и на първото небе, отдясно и отляво анге

И възведе ме на третото небе... А песента, която пееха, и славословието на седящия и ангелът

И видях там слава по-

: видях ангели в голям

да видя. Песента на всичките седем небеса не само се чуваше, но и се виждаше...

За финал не мога да не споделя твърдението на изследователя на българската история и култура

Божието Слънце грее днес.
Божието Слънце грее днес.
Божието Слънце грее днес.
(два пъти)
Духай, ветре, тихо духай,

Тихо духай, мило гледай,
Тихо, духай, листе развий!
Лист развявай, цвят разтваряй,
Цвят разтваряй, плод раздавай,
Цвят разтваряй, плод раздавай.
Хай ди ди ди ди, да си иди.
Хай ди ди ди ди, да се учи;
Да се учи, да получи,
Да получи, да се учи.
(два пъти)
Хай ди ди ди ди, да си иди.
Да си иди, добро да види.
Божието Слънце грее днес.
Божието Слънце грее днес.
Божието Слънце грее днес.

Владеенето на музиката се счита за един от най-важните таланти, според които ще бъдем оцен

Използвана литература:

1. Николай Райнов, „Богомилски легенди”
 2. Николай Райнов, „Богомилство и богомили”
 3. Иван Кирилов. „Истината за богомилите”.
 4. Христо Маджаров, „Новата музика на шестата раса”
 5. „Видението на Исая”, апокриф
- Автор: Радислав Кондаков(<http://www.beinsadouno.com/>)

Богомилство, трубадурска поезия и романите за Светия Граал

<http://kirilmilchev.blogspot.com/2014/06/blog-post.html>

Трубадурската поезия от XII в. се заражда в Прованс (Франция). Образността ѝ е алегорична. Д

Още през 1946 г. забележителният изследовател на сравнителното литературознание между

изтока и запада Виктор Жирмунский(Сравнительное литературоведение. Восток и Запад, 1979)

Дени дьо Ружмон посочва, че “естетическия разцвет” в Прованс от XII в. е причинен от онова, ко

Манихейство съществува в Европа до VII в., когато папа Григорий Велики упоменава, че въпреки

“Ти, череп кук, се хилиш срещу мен ...”, ще напише Гьоте вдъхновен във своя „Фауст“, където в

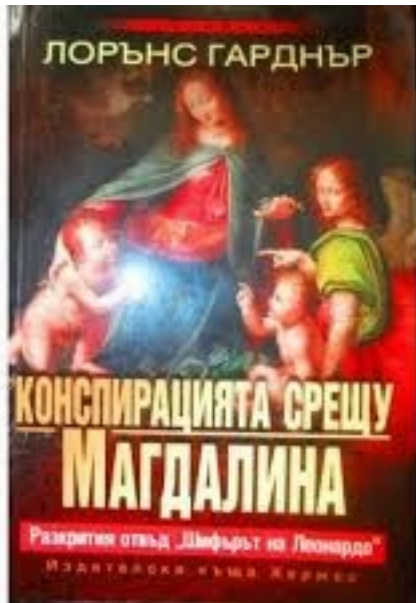
Бестселърът на Майкъл Бейджънт, Ричард Лий и Хенри Линкълн “Светата кръв и свещеният П

Повечето съвременни историци твърдят, че катарите произлизат от богомилите – секта, възник

„Сериозни доказателства“? Къде са?

Манихейството, което замира окончателно към края на VII в. си остава едно „интелектуално дв

Едно време фарисеите са били убедени, че нищо свястно не може да излезе от Назарет.

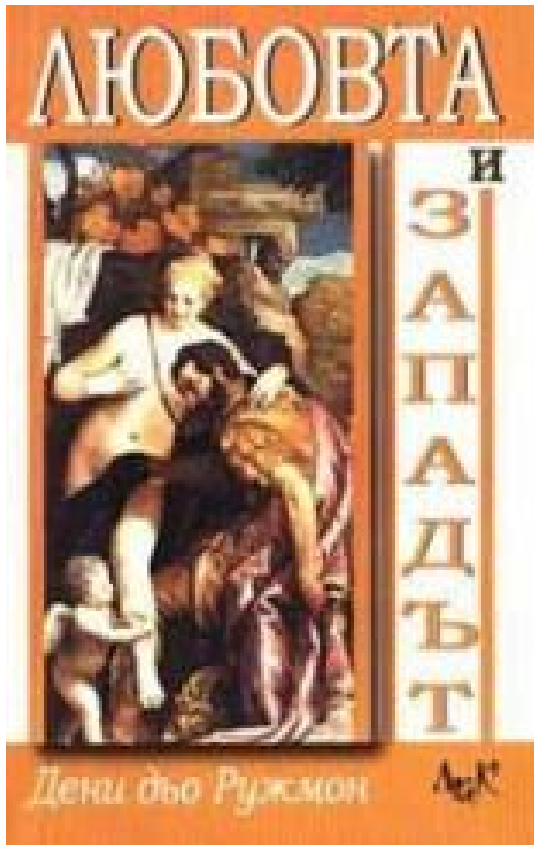

Днешните „фарисеи“ не са по-различни, спрямо България.

В своето структуралистично есе “Търсенето на разказа: Светият Граал” (в книгата “Поетика на електронния текст”, издателство “Кръв”, 2010 г.) Тодоров пише: „Сериозните доказателства“ са „тълковни“, подобно новите бестселъри от началото на XXI в. “Шифърът на Леонардо” е разкрит от Тодоров в неговия есе “Разкритията откъд „Шифърът на Леонардо“” (в книгата “Поетика на електронния текст”, издателство “Кръв”, 2010 г.).

Събитията дразнят. Историята сочи, че произхода на френското катарство е в българските богомилски общности. Подобно тракедонското тълкуване напоследък на старата българска история. И там имаме сакрална история. Сигурно в не по-малка степен през XII и XIII в.в. “провансалската естетика” е дразнела догматичната история. Самата “история на Граала” в средновековното наративно търсене, е създадена като “разказ”, и е дразнела догматичната история.

В този смисъл “жанрът на Граала”, както в средновековен, така и в модерен смисъл “работи”

чрез един и същ механизъм, който Тодоров нарича “отъждествяване чрез казуемото”: “Шатрат
През X-XII в.в. българските богомили и френските катари проповядват една и съща “страст към
Богомилите занасят в Европа идеята, че “любовният порив” е страст към Духа. Така любовта, ко
Църквата раздава в “дар” хляба като символ на Тялото Христово. “Съвършени” богомили разда
За Църквата, след като Христос е любов, тогава едва при Второ пришествие, със завръщането

Богомилите са радатели на любов “тук и сега”, понеже тя е духовен „пратеник“ отвъд. Те отрича

Ето това експлициране на катарската образност, е естетиката на трубадурската поезия, където

Влюбването на рицаря в дамата, е символ на богомилското учение за пътя към „съвършенството“

Архетипът на сблъсък стар, но като естетически жанр в

Европа тръгва от богомило-катарското учение (X-XII в.в.) и неговото влияние върху рицарския р

Произходът на този сблъсък не идва от догматиката, за която „злото“ не съществува, а ако го и

